

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 28631-11-20 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

לפני כבוד השופט עדי הדר

המערערת: דאבל פיס מועדון חברים בע"מ

נגד

המשיבה: הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

פסק דין

לפני ביהמ"ש ערעור על החלטת הממונה על האכיפה ברשות להגנת הצרכן להטיל עיצום כספי על המערערת מכח סמכותו על פי חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "החוק").

טענות המערערת

1. המערערת הגישה ביום 11.11.20 הודעת ערעור על דרישת תשלום מיום 1.10.20 בסך של 159,944 ₪. המערערת טענה בהודעת הערעור כי בהודעת החיוב מיום 10.5.20 הודע לה על כוונת המשיבה להטיל עליה עיצום כספי בסך של 3,086,800 ₪. אולם, לאחר הגשת טיעוניה, הופחת סכום העיצום ובהתאם לגובה מחזור עסקאותיה, לסך של 159,944 ₪.
2. המערערת טענה כי בנסיבות מקרה זה, היה על הרשות לבטל כליל את העיצום הכספי, נוכח השיהוי הרב במעשה המנהלי. המערערת טענה שההפרות הנטענות התרחשו לטענת המשיבה בשנת 2015 (הפרה אחת), בשנת 2016 (15 הפרות מתוך 22 נטענות) ובשנת 2017 (7 הפרות).
3. עוד טענה שההודעה על הכוונה להטיל עיצום כספי, נושאת תאריך 10.5.20. בהתאם לחומר החקירה, ומכאן שקיימות אסמכתאות בכתב כי החקירה בעניין המערערת החלה לכל המאוחר בחודש פברואר 2017.
4. המערערת טענה שפרק הזמן שחלף מאז מועד תחילת החקירה ועד ליום ההודעה הינו שלוש שנים ושלושה חודשים. משכך, ניתן לקבוע באופן ברור כי מדובר בהפרות נטענות, אשר כלי האכיפה החלופית שהחליטה הרשות להפעיל, הופעל בשיהוי חריג, ובחריגה בולטת וניכרת ממסגרות הזמנים, אשר נקבעו באופן מפורש בהחלטת היועמ"ש לממשלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 20-11-28631 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

5. המערערת טענה שכאשר חורגת המשיבה, באופן תהומי ממסגרת הזמנים שהיא צוותה לפעול על פיה בהנחיית היועמ"ש לממשלה, הרי שחריגה זו, ושיהוי זה מהווה בעצמו ראייה כי המשיבה שוקלת שיקולים זרים. המערערת טענה כי בפעולה בשיהוי, נוטלת לעצמה המשיבה סמכות שלא הוקנתה לה, להטיל עיצומים כספיים, ללא קשר לתכלית לשמה ניתנה לה הסמכות לעשות כן, כלומר פעולה מהירה להפסקת ההפרה- ולא כלי של ענישה.

טענות המשיבה

6. המשיבה טענה בתשובתה כי היא קיבלה תלונות ממספר רב של צרכנים נגד המערערת. במהלך השנים 2016-2017, המערערת פנתה למספר רב של צרכנים באמצעות שיחות טלפון יזומות על מנת לבצע עסקת מכר מרחוק, שעניינה, איגוד קבוצות משתתפים לצורך השתתפות בהגרלות שונות של מפעל הפיס, בנוסף, המערערת הפעילה אתר מרשתת במטרה לשווק את השירותים אותם היא מציעה.

7. בתהליך השיווק והמכירה בעסקאות מכר מרחוק ובשיווק מרחוק, המערערת נקטה פעולות של הטעיה בהשפעה בלתי הוגנת כלפי צרכנים רבים, וכן הפרה חובות המוטלות עליה בעסקת מכר מרחוק ובעסקה מתמשכת, הן לפני ביצוע העסקה והן לאחריה. שיחות המכירה אל הצרכנים התבצעו תוך הצגת מצג לפיו המערערת הינה מפעל הפיס עצמו, או למצער פועלת מכוחו ומטעמו, בעוד שלמערערת אין קשר למפעל הפיס.

8. עוד טענה המשיבה כי נציגי המערערת יצרו מצג לפיו הצרכן עמו הם משוחחים זכה בהגרלה כלשהי, ועל כן הוא זכאי להימנות על שירותיה. בנוסף, המערערת טענה בפני צרכנים רבים כי הכרטיס בו זכו לכאורה הנו כרטיס בעל סיכויי זכיה גבוהים מהרגיל, וכי מדובר "ב"מספרי זהב" פרי פיתוחם של סטטיסטיקאים ומומחים בתחום ההגרלות. זאת, בעוד השירות אותו הציעה המערערת היה כאמור השתתפות מסוימת בהגרלות מפעל הפיס, עם סיכויי זכיה והסתברות הזיהם לכל כרטיס דומה אותו ניתן לרכוש בדוכני מפעל הפיס.

9. על פי התשובה, המערערת ציינה בפני הצרכנים כי במקרה בו לא יזכו בסכום כלשהו בפרק זמן מוגדר היא תשיב להם במלואו את סכום השירות ששילמו, אך בפועל לא עשתה כן. טרם כריתת העסקה המערערת לא מסרה לצרכנים את מלוא הפרטים השונים המחויבים בגילוי במהלך שיווק מרחוק, כנדרש בחוק בעסקת מכר מרחוק, וברוב המקרים מסרה חלקם בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 28631-11-20 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

תגובת המערערת לתשובה

10. המערערת טענה בתגובה לתשובה כי טענות המשיבה כי קביעות בהן התקבלה טענת השיהוי על ידי בתי משפט השלום שדנו בערעורים על הטלת עיצומים וקיבלו טענת השיהוי, לא בוטלו כטענת המשיבה. המערערת טענה כי ערכאת הערעור לא דנה "בסוגיית השיהוי לא במישרין ולא בעקיפין, ואם כי מבחינה דיונית, אכן הקביעות בוטלו, בגלל הסכמת הצדדים. מהותית הן בוודאי חיות ונושמות, והסכם הפשרה בו עותרת הרשות לבטל סלקטיבית חלקים מקביעות ביהמ"ש זה, שלא נוחים לה אינו מבטל את החלטות בימ"ש השלום במובן זה שהוא רשאי לשוב ולחזור על עמדתו."

הדיון בערעור

11. ביום 25.4.21 התקיים הדיון בערעור.

דיון והכרעה

12. המערערת תולה כל יהבה בטענת השיהוי. להבדיל מתקופת התיישנות, אין בטענת השיהוי כדי לקבוע מסגרת זמנים קשיחה שמגבילה באופן מוחלט הרשות. אף המערערת אישרה בהודעת הערעור כי אין בחוק הגדרה לפרק הזמן הנדרש לצורך הטלת העיצום.

מעמד הנחיית היועמ"ש

13. היועץ המשפטי לממשלה היה ער להעדר מגבלה בחוק לעניין הפעלת סמכות המשיבה, ולכן מצא לקבוע בהנחיות מסגרת זמן להפעלת סמכויות הרשות כדי למנוע מצב בו הרשות תפעל כטענת המערערת "במרחבי זמן בלתי מוגבלים". ההנחיה עליה מתבססת המערערת היא הנחיה מספר 1.0003 - משך הזמן בהליכי אכיפה חלופית (עיצומים כספיים)."

14. המשיבה טענה כי ההנחיה נועדה ליצור מסגרת זמנים לטיפול בהליכי אכיפה חלופית והיא כלל לא נועדה לבטלם אם התבצעה חריגה ממנה. עוד טענה כי אין בהנחיית היועמ"ש כדי לגרוע מתוקף של הליך שהסתיים שלא על פי המועדים.

15. עוד טענה כי הוחרגה מהנחיית היועמ"ש למשך שנה. הרשות הסבירה שתחילתה של הנחיית היועמ"ש בהקשר של הרשות הוא החל מחודש אוקטובר 2017, כלומר, החקירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 20-11-28631 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

בעניינה של המערערת החלה לפני מועד תחולת ההנחיה ולכן "ספק רב אם ההנחיה כלל חלה בענייננו. שהרי, מה משמעות ההחרגה אם נמנה את הימים בהם ההנחיה לא חלה על הרשות?! נראה, אפוא, כי ההנחיה חלה רק על חקירות שהחלו לאחר חודש אוקטובר 2017 ודי בכך לדחות טענת המערערת לעניין זה."

16. על כך השיבה המערערת כי מדובר בטענה מלאכותית, ואין לקבלה. עוד טענה המערערת כי ברור שאין בטענת המשיבה ממש שכן גם לו הייתה נכונה, הרי שמיום שחלה ההנחיה על הרשות בחודש אוקטובר 2017 ועד ליום משלוח הכוונה לעיצום כספי, חלף פרק זמן של שנתיים וחמישה חודשים.

17. ביהמ"ש קובע כי אין בהנחיה לכשעצמה בלבד כדי להצדיק קבלת הערעור ולו מן הטעם שההנחיה אף לא קובעת כך.

חשיבות שמירת הוגנות ההליך המנהלי

18. בספרו "מאכיפה פלילית לאכיפה מנהלית" (הוצאת נבו התשע"ט – 2019) ציין כבוד הנשיא רון שפירא כלהלן:

"כפי שנראה, הזכות להליך הוגן, בהתאמה מתחייבת, מוסדרת בשיטות משפט שונות גם בהליך המנהלי. אין אלו אותם כללים החלים במשפט הפלילי, אולם החוק מסדיר קיומו של הליך מנהלי הוגן ביחד עם אמצעי בקרה מתאימים, המאפשרים לבתי המשפט לערוך בקרה ראויה על אופן הפעלת הכוח השלטוני בתחום המנהלי. בישראל, בהיעדר חוק סדר דין מנהלי, קיים חסר מהותי בכלי משפטי להבטחת קיומו של הליך מנהלי הוגן ויצירת כלים לבקרה שיפוטית ראויה על תקינות ההליך". (ראו בעמוד 30).

19. בהליך שבו לרשות הסמכות להטיל עיצום כספי, כאשר די לה בהצגת ראיות מנהליות, וכאשר נשללו מהפרט הזכויות העומדות לו במשפט הפלילי הן לעניין חזקת החפות והן לעניין ההגנות היסודיות, לרבות זכות החקירה נגדית, יש חשיבות רבה להוגנות ההליך, והמשימה למצוא האיזון הנכון והראוי לצורך שמירה על הוגנות ההליך, הוטלה בהעדר חקיקה, על בתי המשפט.

20. מכאן שגם אם אין מסגרת זמנים קשיחה המגבילה את הרשות, ביהמ"ש מוסמך להיעזר בהנחיות היועמ"ש כדי להתערב כאשר נשללה הוגנות ההליך.

21. המערערת הפנתה לפסקי דין בהם בתי המשפט קיבלו ערעור עקב השיהוי שנפל בפעולת הרשות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 28631-11-20 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

22. כך למשל בדיון שהתקיים בהליך זה הפנתה לעש"א 50765-05-18 גולן טלקום נ' מ"י
(פורסם בנבו) (להלן: "עניין טלקום").

23. בימ"ש זה קבע שם כלהלן:

"94. אם בימ"ש יסכים לניהול ההליך המנהלי על פני תקופה ארוכה, אזי ייאבד הטעם בשלילת
זכותם של העוסקים להגן על עצמם ע"י חקירת עדי הרשות המנהלית. אילו המחוקק ביקש
להקנות למדינה הכנסה נוספת בדמות של פסיקת סכומי עתק עקב הפרות של חוק הגנת הצרכן
ללא קשר להשגת ציות ע"י הרתעה מידית, חזקה כי היה קובע זאת במפורש בחוק.

95. מכאן שהליך הטלת עיצום שלא בוצע במהירות ראויה, פסול שכן אין להסכים לפגיעה
בזכויות העוסק להתגונן מפני הפגיעה בקניינו, אם מטרת הפגיעה בזכות העוסקים, דהיינו,
השגת ציות ע"י הרתעה מידית, אינה מושגת בפועל."

ההבחנה בין התוצאה בטלקום ובין העובדות כאן

24. אולם, אין די בקביעות שהובאו קודם לכן, כדי לקבל הערעור. יש להבחין בין עניין טלקום
לעובדות דכאן. בעניין טלקום משך הזמן הרב יחסית, עד להטלת העיצום היה נגוע בפגם
נוסף שנפל בהתנהלות המשיבה, כפי שפרט בימ"ש זה בפסק הדין שם:
"96. אחד מפרקי הזמן בו חל שיהוי בלתי מוסבר, הוא פרק הזמן עד למועד מתן ההחלטה, לאחר
קבלת תגובת המערערות. בהעדר הסבר למקורות הרבה בין מועד מתן ההחלטה ביעבץ לבין מתן
החלטה, מיד לאחר מתן ההחלטה ביעבץ, המסקנה היא שהרשות המתינה בכוונת מכוון עד
סיהיה בידה להפנות להחלטה שתומכת, לשיטתה, בעמדתה. ולראיה, בנימוקי ההחלטה,
המשיבה סוקרת הפסיקה אליה הפנתה המערערות במענה, שאינה תואמת עמדת המשיבה
ומביאה כמשקל נגד את ההחלטה בעניין יעבץ שניתנה כשבוע קודם לכן. אין לקבל התנהלות
זאת בהליך שמחייב השגת ציות באמצעות הרתעה מידית."

25. כאן, המערערות לא טענה לשיקול זר פרט לעצם חלוף הזמן, וביהמ"ש לא מצא שיקול זר
בפעולת הרשות.

26. כמו כן, להבדיל מהעובדות כאן, ביהמ"ש מצא שם כי "הצורך להבהיר המצב המשפטי,
הוא כשלעצמו מחזק הטענה לטעות כנה שהרי המאסדר, לא מוצא כדבר שבשגרה
להבהיר הוראות אסדרה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 20-11-28631 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

27. לענייננו, לא עלתה טענה לטעות כנה. ההפרות המיוחסות למערערת הן של הטעיה של הצרכנים "המצויות בגרעין הקשה – הטעיה והשפעה בלתי הוגנת" בהיקף נרחב, היקף שחייב חקירה של מספר רב של צרכנים, חקירה שאורכת פרק זמן לא מבוטל.

28. לנוכח המספר הרב של ההפרות, העיצום המקורי עמד על סך של 3,758,000 ₪. אולם, הרשות נתנה למערערת הפחתה מכח תקנה 5 לתקנות הגנת הצרכן (הפחתה של סכומי העיצום הכספי) תשע"ה-2014 (להלן: "תקנות ההפחתה"). סכום העיצום הופחת "דרמטית", כטענת המשיבה, בהתאם למחזור עסקאותיה של המערערת, לסך של 159,944 ₪.

29. מכאן שאין בתוצאה בפסק הדין בעניין טלקום כדי לסייע למערערת כאן.

הטענה לחוסר שוויוניות בין הצדדים לעניין הקפדה על עמידה במועדים

30. המערערת טענה שאין זה הוגן שהרשות תקפיד על המועדים להגשת תגובה לכוונה לחייב ולהגשת ערעור, ומצדה תראה עצמה משוחררת מכל מגבלה. על כך השיבה המשיבה כי אין לה כל סמכות בדין להאריך המועדים הקבועים בחוק. היא הזכירה שהוראותיו של החוק הינן קוגנטיות ולא ניתן להתנות עליהן. מנגד, טענה, ניצבת הנחיה אשר קובעת בתוכה כי חריגה ממנה לא תפגע בתוקפו של ההליך. לכן, טענה, דינה של ההשוואה אפוא- לדחייה.

31. ביהמ"ש בהחלטות קודמות, מצא להתערב, כאשר סבר שעמידה על המועדים, גורמת לפגיעה בהוגנות. לעניין זה ראו ההחלטה על הארכת מועד והתרת תיקון כתבי טענות, בעניין עש"א 18-05-8570 דור העתיז נאמנויות בע"מ נ' משרד התחבורה/המינהל לבטיחות בדרכים (פורסם בנבו). לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה כי האכיפה מתאפיינת בהקפדה דווקנית על ידי ביהמ"ש.

טענת המערערת כי די בפרק הזמן שחף כדי לבסס טענה לנזק

32. המשיבה טענה כי המערערת לא התעמתה עם הטענה כי לא נגרם לה כל נזק מחלופ הזמן וכל שבחרה לעשות במסגרת הערעור הוא לצטט דבריו של ביהמ"ש בעניין טלקום שם דובר על הצורך בהחלטה במהירות הראויה. המשיבה טענה כי גם ולו היה שיהוי, המערערת לא הצביעה על כל נזק שנגרם לה.

33. ביהמ"ש לא מבטל מחשיבות פעולת הרשות בהליך המנהלי במהירות הראויה לנוכח מטרת החוק המסמך, השגת ציות על ידי הרתעה מיידית. אולם, בנסיבות דכאן, כאשר זו הטענה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 28631-11-20 דאבל פיס מועדון חברים בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

היחידה, להבדיל מעניין טלקום, ובשים לב לחשיבות הציבורית של מניעת הטעית הציבור
באופן בו נהגה המערערת, מצופה היה שהמערערת תצביע על קושי בהעמדת התגוננות
לממצאי הבדיקות והחקירות של הרשות. כאמור לעיל, המערערת לא מצאה לפרט בעניין
זה, כיצד נפגעה התגוננותה, אם בכלל ואף לא ניסתה להתמודד עם הטענות החמורות לגבי
התנהלותה.

סוף דבר

34. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה הערעור ומחייב המערערת בשכ"ט בא כוח המשיבה בסך של
20,000 ₪.

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"א, 03 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט